

Ք Ա Ռ Ե Ա Կ Ն Ե Ր

Կեանքը կը դառնայ աւելի դաժան,
Օրերն աւելի անդէմ, ցաւաներկ.
Սէր, յարգ ու պատիւ կը դառնան ամառն,
Նահանջի մէջ են ա՛լ աղօթքն ու երգ:

Հոգիւր կը փչեն, մոտիւր կը մարին,
Յոյսի կահրթեղը լո՛ւռ կը լլղլլայ.
Հոգին կը դառնայ դրամի գերին,
Բարին մարդերու ցաւին դէմ կու լայ:

Կասկածն է մտեր մարդերու որսին,
Վստահութիւնը կորած է կարծէք.
Զկայ սիրոյ հուրն որ լուսէ չորս դին,
Խաւարի մէջ է մարդկութիւնը ճէք:

Նախանձ, բամահրանք ու ասելաւրիւն
Մեր որսի դրան կեցած են պահակ.
Այս տրամին դէմ, գարւ ու աշլանդակ,
Զարը կը խնդայ բարձր, լիանագագ:

1987

Գ. ՃՈՐՏԱՐ

